

вай, . . . по отбивай, недоплащай; и не са
кълни на кадїйница . . . вѣрса и сам за-
клевай, час-почасъ прѣдъ мющерїа-тга за
кѹпило-то на стока-та.

II. 4. Едно-то е грѣхъ а друго-то
го кажтѣ гюнахъ, ала и дѣтѣ сѣ на-
шанска тѣрговщина.

B. 5. Обикватса спомощници за да
составѣтъ Българскѣ маткѣ. — Да е
печена патка да видишь надхвѣткаа.

G. 6. Молжитса чорбаджи Никола,
аманъ братко пѹси ми вола. —
— абе! какъ шж го пѹсиж,
махайса да та не люсиж. —
изврѣка ере на двора . . .

— Не дѣй сега има хора . . . ела отвѣ-
черъ . . . ами добро ли е ере-то.

Ч. 7. На Дрѣнскїй чорбаджїй зана-
сѣтъ едно прасе, пакъ той ише ни на
прасе-то майка мѹ, ако ли не, ще над-
пише на оногози сиремаха вергїж-тгж.

II. 8. Оѣ азъ къ вамъ глагометъ
Господь, ѿ разсѹждѹ междѹ Свѣатемъ
сїанымъ ѿ немощнымъ. Сѣлмѣже рееברי
своими порѣте, ѿ рѣги вашими бодѣте,
ѿ все немощное ѿврѣте дѣндеже ѿжде-